

se samo živilo (§§ 141, 166 obč. zák.). Je tedy stěžovateli volno, domáhati se sprostění z této povinnosti, jakmile se onen okamžik dostaví. Okamžik ten dosud nenastal, poněvadž nezl. Marianna F-ová je ještě učednicí v obchodě H-ové, kde dostává pouze měsíční příspěvek 50 Kč, a je tedy jasno, že není dosud s to, by se sama ze svého výdělku užívala. Předpoklady § 16 pat. o nesp. řízení nejsou splněny a bylo dovolacímú rekursu odepřiti úspěch.

Čís. 7187.

Do pozůstalostního soupisu dlužno pojeti zůstavitelův podíl na společnosti podle skutečného jmění společnosti a jest za tím účelem předložiti uzávěrku o společníkově podílu, zřízenou podle skutečného majetku společnosti, a předložiti bilanci sestavenou ku dni úmrtí podle zásad platících o kupecké inventuře. Tomuto postupu není na závadu zákaz zůstavitelův v posledním pořízení.

(Rozh. ze dne 28. června 1927, R I 523/27.)

Pozůstalostní soud povolil soupis a odhad veškerého movitého a nemovitého jmění zůstavitele (továrníka). Rekursní soud změnil napadené usnesení v ten smysl, že jest předsevzítí soupis inventáře ohledně společenských podílů zůstavitelových na základě předložených bilancí, sestavených ku dni úmrtí zůstavitele, a že pouze ostatní pozůstalostní jmění jest soudně odhadnouti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Nižší soudy vyslovily správný názor, že o pozůstalosti zůstavitelově jest nutno zříditi soupis podle § 92 a násl. nesp. říz., ježto byla některými dědici podána podmíněná dědická přihláška, někteří z nich jsou nezletilí a byl jim ustanoven opatrovník k projednání pozůstalosti, a nepominutelná dědička žádá za jeho zřízení. Podle stavu spisů byl zůstavitel také společníkem dvou společností, Albert F. v H. a A. & F. N. v T. Jest zřejmo, že předmětem soupisu jmění, patřícího zůstaviteli jako společníku těchto společností, jest jen jeho společenský podíl. Otázku, jak jest postupovati při soupisu tohoto zůstavitelova podílu, řeší výslovně ustanovení § 106 druhý odstavec nesp. říz. Nelze proto tvrditi, že rekursní soud posoudil věc nesprávně, položiv svému rozhodnutí za základ též právní názor. Názor, vyslovený v dovolací stížnosti nezletilých dědiců a dědičky Elsy L., že z ustanovení § 106 druhý odstavec nesp. říz. nelze vyčísti, že stav jmění, vyplývající z předložené účetní uzávěrky o zůstavitelově podílu, má býti zapsán do soupisu, že naopak může býti jen posudek znalců podkladem soupisu, spočívá na zřejmě nesprávném výkladu tohoto zákonného ustanovení, jehož účelem jest upravití vůbec otázku soupisu obchodního, továrního a živnostenského jmění. Obavy stěžovatelů, že jejich zájmy nejsou dosti chráněny tímto

zákonným ustanovením, když prý hodnoty, uváděné obchodníky v bilancích, neodpovídají skutečným hodnotám jednotlivých součástí jmění, nelze sdílet i a jest k jejich rozptýlení, pokud se týče postupu při soupisu zůstavitelova podílu uvést toto: Podle § 97 a násl. nesp. říz. má soupis obsahovati přesný a úplný seznam všeho movitého a nemovitého jmění, v jehož držení byl zůstavitel při své smrti, a udati jeho tehdejší hodnotu. Aby tomuto požadavku bylo vyhověno, nutno do soupisu pojmati podíl společníka podle skutečného jmění společnosti a k tomu cíli jest ovšem předložiti uzávěrku o společnickově podílu, zřízenou dle tohoto skutečného majetku společnosti, a předložiti tak bilanci sestavenou ke dni úmrtí dle zásad, platících o kupecké inventuře (čl. 29 obch. zák.) zřízenou tedy podle skutečného majetku společnosti (likvidační bilanci, rozh. čís. 3710 sb. n. s.). Není třeba zvlášť zdůrazňovati, že okolnost, že za dědice jsou povolány také nezletilé děti, bude pozůstalostnímu soudu ukládati povinnost, by uvažoval o tom, zda předložená účetní uzávěrka má býti zkoumána přísežnými znalci, jak na to upozorňuje ustanovení § 106 druhý odstavec nesp. říz. Rovněž nebudou naznačeným postupem porušena práva nepominutelné dědičky, když jí bude, pokud se týče správnosti bilance, příslušet podle § 784 obč. zák. právo připomínek. Že postupu tuto naznačenému nemůže býti na závadu ani zůstavitelův zákaz, vyslovený v jeho poslední vůli, vyplývá zřejmě z ustanovení § 803 občanského zákona. (srovn. § 698 obč. zákona).

Čís. 7188.

Majitel zapsané firmy nemůže žádati o její výmaz, klesla-li výdělková daň pod míru § 9 uv. zák. k obch. zák.

V nesporném řízení nelze v opravném prostředku uplatňovati nový přednes, jenž jest změnou právního důvodu, o nějž byl opřen návrh v první stolici.

(Rozh. ze dne 28. června 1927, R I 551/27.)

Rejstříkový soud povolil výmaz firmy z obchodního rejstříku, jež odůvodňoval majitel firmy tím, že neplatí daň ve výši, vyžadované ku zápisu do obchodního rejstříku. Rekursní soud zamítl opověď výmazu firmy. Důvody: Byla-li firma kupce zapsána do obchodního rejstříku, může z obchodního rejstříku vymazána býti jen, když zanikla. Za zaniklou jest však pokládati firmu podle čl. III. čís. 8 min. nař. ze dne 10. prosince 1901 čís. 40 jen tehdy, když podnik byl zastaven nebo jest dále veden pod novou firmou. Že podnik byl zastaven, stěžovatelka Anna H-ová sama ani netvrdí, tím méně to prokázala. Opírá návrh na výmaz firmy jen o to, že neplatí daň výdělkovou ve výši podmiňující protokolační její povinnost. Tato okolnost však nemůže ospravedlniti návrh na výmaz firmy, poněvadž podle § 9 uv. zák. k obch. zák. při protokolovaných obchodních nemá pozdější změna ve výměře výdělkové daně vlivu na použití ustanovení o protokolační